

розподілу податкового навантаження в економіці, впорядкування системи планування, організації та здійснення податкових перевірок, використання сучасних аналітичних інструментів їх проведення, що дозволяють визначати приховану податкову базу і запобігти ухилянню від оподаткування, сприяння підвищенню податкової культури, дисципліни у суспільстві та ефективності податкового адміністрування загалом [1, с. 248].

На практиці податковий контроль зводиться до перевірок правильності нарахування, повноти та своєчасності сплати податків та інших платежів до бюджету. Звідси випливає, що основна мета податкового контролю – це перешкоджання можливості платників податків ухилятися від їх сплати, а також донарахування виявлених за результатами перевірок сум податків і зборів, на які ухилився від сплати суб'єкт господарювання, до бюджету. Фіскальна ефективність не повинна підривати стимулюючий потенціал податкової політики в бізнес-середовищі України, зокрема щодо стимулювання ділової активності та економічного розвитку загалом. У цілому податкова система України не стимулює ділову активність, адже через постійний процес зростання фіскального тиску відбувається скорочення обсягів власних коштів підприємств, а отже, і потенціалу їх фінансово-економічного розвитку, зберігається нерівномірність розподілу оподаткування між галузями та підприємствами.

Вітчизняний податковий контроль характеризується тенденцією до зближення з європейськими вимогами, однак темпи реформування системи адміністрування податків в Україні надто повільні. Основними дестабілізуючими факторами, що впливають на ефективність податкового контролю, є:

- недостатня уніфікація вітчизняного податкового законодавства з міжнародним;
- відсутність комплексних методів оцінки та системного моніторингу контрольно-перевірочної роботи податкових органів;
- недосконале методичне забезпечення процедурних питань податкового контролю;
- відсутність підходів до гармонізації взаємовідносин учасників контрольно-перевірочного процесу;
- інституційні деформації щодо податкової культури, дисципліни і свідомості платників податків внаслідок зростання податкового навантаження і трансакційних витрат в системі адміністрування податків.

Вивчення міжнародної практики організації та здійснення податкового контролю дозволило виокремити перспективні напрями її впровадження в Україні. Зокрема, доцільно впровадження у вітчизняний контрольно-перевірочний процес непрямих методів податкового контролю таких, як фіскальний рескрипт – для зниження ймовірності податкових правопорушень, особливо у сфері трансфертного ціноутворення, уникнення подвійного оподаткування платників податків, а в перспективі – зниження тягаря податкового контролю на бізнес; горизонтального моніторингу – для оперативного реагування та супроводу господарських операцій платника податків при мінімізації втручання податкових органів у поточну діяльність останніх [2, с. 954]. Пріоритетними також є автоматизація контрольно-перевірочної роботи для безконтактної взаємодії учасників податкового контролю та впровадження антикорупційних заходів – для зниження неформальної складової відносин у бізнес-середовищі.

Література

1. Ткаченко А.В. Теоретичні основи податкового контролю та практичні рекомендації щодо його вдосконалення / А.В. Ткаченко // Науковий вісник ЧДІЕУ. – 2012. – № 3 (15). – С. 247-253.
2. Теремецький В.І. Горизонтальний моніторинг – новий метод здійснення податкового контролю / В.І. Теремецький // Форум права. – 2012. – № 1. – С. 953–961 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2012- 1/12tvizpk.pdf>.

УДК 330.567.28 «312»

РОЛЬ ДОМОГОСПОДАРСТВ В ЕКОНОМІЦІ СЬОГОДЕННЯ

Крокус І.-ст. 4 курсу, гр. Фвн-41

Науковий керівник – к.е.н., доцент Нагайчук В.В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Ринок являє собою систему економічних відносин, які виникають у процесі обміну продуктами як товарами шляхом купівлі-продажу. Домогосподарству як одному з суб'єктів мікроекономічного рівня належить надзвичайно важлива роль у системі економічних відносин.

В Україні з розвитком ринкових відносин домогосподарство опинилося в нових умовах функціонування. Домогосподарства засвоюють нові способи економічного функціонування та пристосовують стару господарську практику до сучасного зовнішнього середовища, значно впливають на хід трансформаційних процесів, а також подальший соціально-економічний розвиток. Крім того домогосподарства виступають безпосереднім носіями соціальних критеріїв та обмежень ринкової трансформації [1].

В останні роки значно активізувалися дослідження домогосподарств, їх впливу на економічні процеси у країні та вкладу у її розвиток. В сучасних умовах ринкових відносин, дослідженням домогосподарств займалися такі вчені, як Є. Болотіна, В. Вітлінський, О. Гладун, Т. Кізіма, В. Мішура, М. Пітюлич, Ю. Станкевич, С. Юрій та інші. Ми бачимо, що певні напрацювання учених з вивчення питання сутності та функціонування домогосподарств існує, проте, наразі, виникає потреба фундаментального дослідження цієї економічної складової.

Метою статті є обґрунтування важливості домогосподарства для функціонування економіки країни як її особливого суб'єкта через визначення його ролі та з'ясування впливу на економіку.

Домогосподарство – це надзвичайно важливий суб'єкт економіки особливість якого полягає в тому, що воно виступає і як постачальник, і як споживач всіх видів ресурсів на ринку, тому одночасно формує попит та забезпечує пропозицію на них [2].

Відтак задоволення потреб домогосподарства у матеріальних та нематеріальних благах виступає природною метою виробництва. Попит домогосподарств є одним з найвагоміших компонентів сукупного попиту на кінцеві блага. Домогосподарства як власники виробничих факторів передають їх діловим одиницям (підприємствам), які мають здійснювати їхнє ефективне поєднання. Частина доходу, що не використовується домогосподарством упродовж поточного періоду, перетворюється на заощадження і може за певних обставин стати потужним джерелом економічного зростання країни. Можна констатувати, що домогосподарство виконує в економіці три основні функції: споживання, постачання факторів виробництва та заощадження.

На сьогодні домогосподарства відіграють важливу роль в економіці України. В нашій країні на домогосподарство покладається дедалі більше

функцій, більшість з яких перекладається з держави через неспроможність виконання їх у зв'язку з недостатньою економічною міццю. Тому основний економічний тягар перекладається на домогосподарства, що визначає важливість їх місця та ролі в економічному житті держави.

Відповідно до статистичних даних у 2014 році в Україні налічувалось 16 945,4 тис. домогосподарств, тоді як у 2015 році їх кількість дещо знизилась і становила 15 073,7 тис. [3].

Отже, сьогодні домогосподарство – це надзвичайно важливий суб'єкт економіки, який потребує підвищеної уваги як теоретиків, так і практиків з метою забезпечення ефективності функціонування, без якої неможливо досягти розвитку всієї економічної системи країни. Особливість домогосподарства полягає в тому, що воно виступає і як постачальник, і як споживач всіх видів ресурсів на ринку, тому одночасно формує попит та забезпечує пропозицію на них. За допомогою такої мікроекономічної системи відбувається пристосування до змін в економіці та регулювання показників розвитку.

Література

1. Домогосподарство як важливий елемент економіки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://5ka.at.ua>
2. Сапога Т. В. Домогосподарство – важлива складова функціонування економіки. – Всеукраїнський науково-виробничий журнал «Сталий розвиток економіки». – 2011, № 9. – с. 49 – 52.
3. Соціально-демографічні характеристики домогосподарств у 2015 році [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kievobl.ukrstat.gov.ua>

УДК 336.02:368.021

ФІНАНСОВА БЕЗПЕКА СТРАХОВОГО РИНКУ

Ялоза О.- ст. 4 курсу, гр. Фвн-41

Науковий керівник – к.е.н., доцент Мацедонська Н.В.

Вінницький навчально - науковий інститут економіки ТНЕУ

В сучасних умовах загальної економічної і політичної нестабільності в країні та подальшого розвитку інтеграційних процесів вітчизняна економіка загалом і страховий ринок зокрема підпадає під вплив великої кількості зовнішніх та внутрішніх загроз. Саме тому, все більшої актуальності набувають такі поняття як фінансова безпека держави та фінансова безпека страхового ринку. Вирішенню багатьох проблем у сфері захисту економічних суб'єктів держави сприяє саме страховий ринок і тому формування досконалого, фінансово стійкого та безпечного страхового ринку в Україні є одним з першочергових завдань органів влади.

Безпека страхового ринку - це такий рівень забезпеченості страхових компаній фінансовими ресурсами, який дав би їм змогу в разі настання страхових випадків обумовлених в договорах страхування відшкодувати збитки їх клієнтів і забезпечити ефективне функціонування себе як комерційної організації.

Фінансова безпека страхового ринку потребує дослідження та аналізу її основних індикаторів. Недотримання нормативних значень показників, які характеризують фінансову безпеку на страховому ринку нівелює можливість страхового ринку

забезпечення національної економіки потрібними інвестиційними ресурсами, зменшення тягару на державний бюджет України і створення соціального захисту населення [1, с.86].

Важливим завданням для страхових компаній в рамках забезпечення фінансової безпеки є формування збалансованих страхових портфельів, а проблемою вітчизняного страхового ринку є те, що більшість страхових компаній відшкодує витрати за рахунок нових страхових премій, не приділяючи значну увагу страховим резервам. Саме тому, на відповідну увагу заслуговує питання ефективного розміщення коштів страховиків, представлених у формі страхових резервів. Страхові компанії повинні сформувати інвестиційний портфель таким чином, щоб вчасно і в повному обсязі виконувати взяті зобов'язання перед страхувальниками, внаслідок чого наглядові органи могли б чітко регламентувати напрями розміщення активів і частку, яку має займати кожен вид активу в загальному інвестиційному портфелі страхової компанії.

Фінансова безпека ринку страхових послуг, що залежить від багатьох об'єктивних і суб'єктивних, внутрішніх і зовнішніх чинників, які перш за все визначається станом його розвитку, фінансовою результативністю та ефективністю діяльності [1, с.90].